

ORDONANȚĂ PRIVIND UNELE CONTRACTE DE GARANȚIE FINANCIARĂ

În temeiul art.108 din Constituție, republicată, și al art.1 pct.II poz.8 din Legea nr.559/2003 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonante,

Art. 1 –

(1) Prezenta ordonanță reglementează regimul juridic al contractelor de garanție financiară încheiate între persoanele prevăzute la art.3, în scopul garantării obligațiilor financiare.

(2) Sunt supuse prezentei ordonanțe contractele de garanție financiară care pot fi probate prin înscris. Prin “înscris” se înțelege și orice înregistrare în formă electronică sau pe orice alt suport durabil asimilată înscrisului, în condițiile legii.

(3) Prezenta ordonanță se aplică garanției financiare dacă aceasta a fost pusă la dispoziția beneficiarului și dacă punerea la dispoziție poate fi probată prin înscris.

(4) Nu pot face obiectul contractului de garanție financiară, reglementat de prezenta ordonanță, acțiunile emise de furnizorul garanției, acțiunile deținute de acesta la societăți afiliate sau acțiunile deținute de acesta la societăți al căror scop exclusiv este de a avea în proprietate mijloace de producție care sunt esențiale pentru activitatea furnizorului garanției sau de a deține bunuri imobile.

Art. 2 -

(1) În sensul prezentei ordonanțe, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

- (a) **”bancă de dezvoltare multilaterală”** – Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare - International Bank for Reconstruction and Development, Corporația Financiară Internațională - International Finance Corporation, Banca Interamericană de Dezvoltare - Inter-American Development Bank, Banca Asiatică de Dezvoltare -Asian Development Bank, Banca Africană de Dezvoltare - African Development Bank, Fondul de Decontare al Consiliului Europei - Council of Europe Resettlement Fund, Banca Nordică de Investiții - Nordic Investment Bank, Banca Caraibiană de Dezvoltare - Caribbean Development Bank-, Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare - European Bank for Reconstruction and Development, Fondul European de Investiții și Corporația Interamericană de Investiții -European Investment Fund and Inter-American Investment Corporation;

- (b) **“cauză care determină executarea garanției”** - neexecutarea obligației financiare garantate sau orice fapt convenit de părți ca fiind similar neexecutării, la apariția căruia, conform termenilor contractului de garanție financiară sau prin efectul legii, beneficiarul garanției este îndrituit fie să execute garanția prin valorificarea sau prin însușirea, în contul creanței garantate, a garanției financiare, fie să beneficieze de clauza de compensare cu exigibilitate imediată;
- (c) **“clauză de compensare cu exigibilitate imediată”** - acea clauză cuprinsă într-un contract de garanție financiară ori într-un alt contract care conține și clauze referitoare la garanția financiară sau, în absența unei asemenea clauze, orice dispoziție legală, în conformitate cu care, ca efect al compensării sau în alt mod, la apariția unei cauze care determină executarea garanției se realizează, alternativ sau cumulativ, următoarele:
1. obligațiile părților devin imediat exigibile și sunt exprimate printr-o obligație de plată a unei sume de bani reprezentând valoarea obligațiilor părților calculată la acel moment, sau se sting și sunt înlocuite printr-o obligație de plată a unei astfel de sume;
 2. stabilirea datoriilor reciproce ale părților în temeiul acestor obligații, inclusiv atunci când furnizorul garanției este altul decât obligatul principal, urmând ca partea care datorează valoarea cea mai mare să plătească celeilalte părți suma netă egală cu diferența acestor datorii .
- (d) **“contract de garanție financiară”** - un contract cu sau fără transfer de proprietate, având ca obiect garantarea obligațiilor financiare, fie că acesta are sau nu la bază un contract cadru sau clauze și condiții generale;
- (e) **“contract de garanție financiară cu transfer de proprietate”** - un contract de garanție financiară, inclusiv contractul de report, în temeiul căruia furnizorul garanției transmite beneficiarului garanției proprietatea deplină asupra garanției financiare, în scopul garantării sau al asigurării în alt mod a executării obligațiilor financiare garantate;
- (f) **“contract de garanție financiară fără transfer de proprietate”** - un contract de garanție financiară, în temeiul căruia furnizorul garanției pune la dispoziție garanția financiară, în favoarea sau către un beneficiar al acesteia, furnizorul păstrând proprietatea deplină asupra garanției financiare la momentul constituirii acesteia;
- (g) **“cont relevant”** - registrul sau contul în care sunt operate înscririle prin care instrumentele financiare transmisibile prin înscriere în cont sunt constituite în garanție în favoarea beneficiarului. Registrul sau contul poate fi ținut de beneficiarul garanției.
- (h) **“drept de utilizare”** - dreptul beneficiarului garanției de a folosi și de a dispune de garanția financiară ca și cum ar fi proprietar al acesteia, conform prevederilor contractului de garanție financiară fără transfer de proprietate;

- (i) **“garanție asupra instrumentelor financiare transmisibile prin înscriere în cont”** - garanția financiară constituită în baza unui contract de garanție financiară asupra unor instrumente financiare, dreptul de proprietate asupra acestora probându-se prin înscrierea într-un registru sau într-un cont ținut de către un intermediar sau pe seama acestuia;
- (j) **“garanție echivalentă”** înseamnă:
- (1) în cazul sumelor de bani - plata aceleiași sume de bani denumite în aceeași monedă;
- (2) în cazul instrumentelor financiare - instrumente financiare emise de același emitent sau debitor, provenind din aceeași emisiune sau clasă având aceeași valoare nominală și aceleași caracteristici, fiind denumite în aceeași monedă sau alte active de natura celor prevăzute la lit. k), atunci când contractul de garanție financiară prevede transferul acestor alte active, ca urmare a producerii oricărui fapt care privește sau care afectează în orice mod instrumentele financiare furnizate ca garanții financiare;
- (k) **“garanție financiară”** – sume de bani și/sau instrumente financiare destinate garantării unor obligații financiare;
- (l) **“instrumente financiare”** - reprezintă acțiuni ale societăților comerciale și alte valori mobiliare echivalente cu acțiuni ale societăților comerciale, obligațiuni și alte titluri de împrumut, dacă acestea sunt negociabile pe piața de capital, precum și orice alte titluri care sunt în mod normal negociate și care dau dreptul de a dobândi asemenea acțiuni, obligațiuni sau alte valori mobiliare, prin subscriere, cumpărare sau schimb sau care dau dreptul la plata unei sume de bani, inclusiv unități ale organismelor de plasament colectiv, instrumente ale pieței monetare și orice creanțe/drepturi asupra instrumentelor prevăzute mai sus, ori cu privire la aceste instrumente;
- (m) **“măsurile de reorganizare”** - măsuri care implică intervenția de orice natură a autorităților administrative sau judiciare, având drept scop conservarea sau redresarea situației financiare și care afectează drepturile preexistente ale terților, inclusiv măsuri care antrenează reducerea creanțelor, suspendarea plăților sau suspendarea măsurilor de executare a creanțelor.
- (n) **“obligații financiare garantate”** - obligații care constau în plata unei sume de bani și/sau transmiterea proprietății asupra unor instrumente financiare și a căror executare este garantată printr-un contract de garanție financiară.
- (o) **“procedură de lichidare”** – procedură colectivă care implică valorificarea activelor și distribuirea fondurilor obținute către creditorii, acționarii, asociații sau membri, după caz, procedură care presupune intervenția de orice natură a autorităților administrative sau judiciare, inclusiv în cazurile în care această procedură se finalizează printr-un concordat, plan de reorganizare sau alte măsuri similare, voluntare sau obligatorii, fie că sunt sau nu urmare a insolvenței;

(p) **“societate afiliată unei societăți – mamă”** - societatea care este legată de o societate-mamă într-una din următoarele modalități:

- 1) societatea – mamă deține direct și/sau indirect majoritatea drepturilor de vot în societatea respectivă;
- 2) societatea – mamă are dreptul să numească sau să revoce majoritatea membrilor organelor de administrare sau de control ori majoritatea conducătorilor societății respective și este în același timp acționar sau asociat al acestei societăți;
- 3) societatea – mamă este acționar sau asociat al societății respective și controlează singură, în baza unui acord încheiat cu ceilalți acționari sau asociați, majoritatea drepturilor de vot în această societate;

(q) **“stat membru”** – stat membru astfel cum acesta a fost definit în Legea bancară nr. 58/1998, cu modificările și completările ulterioare;

(r) **“sume de bani”** – bani aflați în soldul creditor al unui cont, indiferent de moneda în care sunt denominați, sau alte creanțe similare având ca obiect sume de bani, cum ar fi depozitele pe piața monetară sau sumele datorate sau plătibile ca urmare a aplicării unei clauze de compensare cu exigibilitate imediată.

(2) Obligațiile financiare garantate definite la alin.(1), lit. n) pot consta în sau pot include:

- a) obligații prezente sau viitoare, simple sau sub condiție sau la termen, inclusiv obligații care decurg dintr-un contract cadru sau alte acorduri de acest fel;
- b) obligații asumate față de beneficiarul garanției de către o altă persoană decât furnizorul garanției;
- c) obligații de o anumită categorie sau tip, care se nasc ocazional.

(3) În sensul prezentei ordonanțe, oricare dintre entitățile legate într-una din modalitățile prevăzute la alin.(1) lit.p) cu afiliatele unei societăți – mame vor fi considerate afiliate ale celei din urmă.

Art.3 –

Atât beneficiarul, cât și furnizorul garanției trebuie să aparțină oricăreia dintre următoarele categorii:

- a) o autoritate publică, cu excepția entităților care beneficiază de garanția statului și care nu se află sub incidența prevederilor de la lit. b) – d), inclusiv:
 1. entitățile din sectorul public din România și din statele membre care au atribuții sau un rol în gestionarea datoriei publice, și
 2. entitățile din sectorul public din România și din statele membre autorizate să dețină conturi pentru clienți;
- b) o bancă centrală, Banca Centrală Europeană, Banca Reglementelor Internaționale, o bancă de dezvoltare multilaterală, Fondul Monetar Internațional și Banca Europeană de Investiții;
- c) o instituție financiară supusă supravegherii prudențiale, inclusiv:

1. o instituție de credit astfel cum aceasta a fost definită în Legea bancară nr. 58/1998, cu modificările și completările ulterioare;
 2. o societate de servicii de investiții financiare astfel cum aceasta a fost definită în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2002 privind valorile mobiliare, serviciile de investiții financiare și piețele reglementate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 525/2002, cu modificările ulterioare sau o societate de brokeraj astfel cum acesta a fost definită în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2002 privind piețele reglementate de mărfuri și instrumente financiare derivate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 512/2002;
 3. o instituție financiară astfel cum aceasta a fost definită în Legea nr. 58/1998, cu modificările și completările ulterioare;
 4. o societate comercială de asigurare, de asigurare-reasigurare și de reasigurare, precum și intermediari în asigurări astfel cum aceștia au fost definiți în Legea nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare;
 5. un organism de plasament colectiv în valorile mobiliare astfel cum acesta a fost definit în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2002 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare, cu modificări și completări, aprobată prin Legea nr. 513/2002;
 6. o societate de administrare a investițiilor astfel cum aceasta a fost definită în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2002.
- d) o contraparte centrală, un agent de decontare sau o casă de compensație astfel cum acestea sunt definite de lege și o persoană juridică sau o altă entitate fără personalitate juridică, cu excepția persoanelor fizice, care acționează în numele sau pe seama uneia sau mai multor persoane care includ orice deținător de obligațiuni sau de alte titluri de împrumut sau orice altă instituție, dintre cele definite în prezentul articol.

Art. 4 -

(1) Punerea la dispoziție a garanției financiare se face prin remiterea, transferarea, deținerea, înregistrarea sau orice altă modalitate prin care beneficiarul garanției sau persoana care acționează pe seama acestuia obține deținerea sau controlul asupra garanției financiare. Garanția se consideră pusă la dispoziție chiar dacă furnizorul garanției beneficiază de dreptul de a substitui sau de a retrage, în favoarea sa, surplusul de bani sau instrumente financiare.

(2) Înscrisul probator trebuie să permită identificarea garanției financiare. În acest scop, este suficient să se dovedească faptul că instrumentele financiare transmisibile prin înscriere în cont, care fac obiectul garanției financiare, sunt înregistrate în creditul contului relevant sau constituie un credit asupra acestui cont, iar sumele de bani care fac obiectul garanției financiare sunt înregistrate în creditul unui cont desemnat sau constituie un credit asupra acestui cont.

(3) Se va considera că garanția se află sub controlul beneficiarului garanției, inclusiv atunci când:

- (a) în ceea ce privește garanția reală mobilă asupra valorilor mobiliare, prin înscrierea acesteia în registrul emitentului, în condițiile legii;

- (b) în ceea ce privește garanția reală mobilă asupra titlurilor de stat, prin înscrierea acestora în registrul titlurilor de stat, în condițiile legii;
- (c) cu privire la sume de bani și solduri creditoare, prin blocarea banilor sau a soldului creditor într-un cont deschis la sau de către intermediarul relevant.

Art. 5 –

(1) Încheierea, valabilitatea, executarea sau admiterea ca probă a contractului de garanție financiară, precum și punerea la dispoziție a garanției financiare nu sunt condiționate de îndeplinirea vreunei formalități.

(2) Nu sunt aplicabile contractelor de garanție financiară și garanțiilor financiare prevăzute de prezenta ordonanță dispozițiile referitoare la formalitățile de constituire și publicitate a garanțiilor reale mobiliare, la ordinea de preferință, precum și la condițiile de executare a garanțiilor reale mobiliare, stabilite de dispozițiile Titlului XV – Despre amanet din Codul civil, ale Codului de procedură civilă și ale Titlului VI – Regimul juridic al garanțiilor reale mobiliare din Legea nr.99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Prevederile art. 20 pct. 4 din Procedura de lucru din 2 aprilie 2002 în aplicarea Ordinului ministrului finanțelor publice, al guvernatorului Băncii Naționale a României și al președintelui Comisiei Valorilor Mobiliare nr. 875/2001 pentru aprobarea Regulamentului privind operațiunile cu titluri de stat emise în formă dematerializată, emisă de Ministerul Finanțelor Publice, publicată în Monitorul Oficial nr. 263/18 aprilie 2002 nu sunt aplicabile garanțiilor financiare asupra titlurilor de stat prevăzute de prezenta ordonanță.

(4) Nu reprezintă formalități, în sensul alin.(1), următoarele:

- a) punerea la dispoziție a garanției financiare;
- b) probarea prin înscris a punerii la dispoziție a garanției financiare;
- c) probarea prin înscris sau altă formă echivalentă, din punct de vedere juridic, a contractului de garanție financiară.

Art. 6 -

(1) La apariția unei cauze care determină executarea garanției, beneficiarul garanției poate să execute garanția financiară pusă la dispoziție în temeiul unui contract de garanție financiară, în condițiile prevăzute de acesta, în una din următoarele modalități:

- a) în cazul sumelor de bani, prin compensarea acestora cu valoarea obligațiilor financiare garantate sau prin reținerea sumelor respective drept plată a acestor obligații;
- b) în cazul instrumentelor financiare, prin vânzarea sau însușirea acestora, prin compensarea valorii lor cu valoarea obligațiilor financiare garantate sau prin reținerea instrumentelor respective drept plată a acestor obligații.

(2) Însușirea garanției financiare în temeiul contractului este posibilă numai dacă:

- (a) această modalitate de executare a garanției a fost convenită de părți prin contractul de garanție financiară fără transfer de proprietate și
- (b) părțile au convenit prin contractul de garanție financiară fără transfer de proprietate cu privire la modul de evaluare a instrumentelor financiare.

(3) Cu excepția condițiilor stabilite în contractul de garanție financiară fără transfer de proprietate, executarea garanției financiare prin modalitățile prevăzute la alin. (1) nu este condiționată de:

- (a) notificarea prealabilă a intenției de executare a garanției financiare;
- (b) aprobarea de către orice instanță, autoritate publică sau orice altă persoană a condițiilor de executare;
- (c) necesitatea expirării unui termen suplimentar;
- (d) executarea prin licitație publică sau în orice altă modalitate prestabilită.

(4) Executarea sau evaluarea garanțiilor financiare, precum și calcularea obligațiilor financiare garantate trebuie să fie realizate într-o manieră rezonabilă din punct de vedere comercial.

(5) Deschiderea unei proceduri de reorganizare judiciară și faliment față de obligatul principal sau alt furnizor al garanției financiare nu suspendă executarea garanției financiare de către beneficiarul acesteia, efectuată în una din modalitățile prevăzute la alin.(1).

(6) Prevederile art.140 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, nu sunt aplicabile în ceea ce privește sechestrarea și valorificarea sumelor de bani și a instrumentelor financiare asupra cărora este constituită o garanție financiară în favoarea beneficiarului garanției.

(7) Prevederile art.48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.28/2002 nu sunt aplicabile în ceea ce privește momentul la care operează transferul dreptului de proprietate asupra instrumentelor financiare care fac obiectul garanției financiare.

Art. 7 -

(1) Dacă contractul de garanție financiară fără transfer de proprietate prevede astfel, beneficiarul garanției financiare dintr-un astfel de contract este îndreptățit să utilizeze garanția în condițiile prevăzute de contractul respectiv, cu respectarea prevederilor prezentei ordonanțe.

(2) În măsura în care beneficiarul garanției financiare exercită dreptul prevăzut la alin. (1), acestuia îi revine obligația de a transfera o garanție echivalentă pentru a înlocui garanția financiară inițială, până cel târziu la data scadenței obligației financiare garantate.

(3) În mod alternativ, la data scadenței obligațiilor financiare garantate, beneficiarul garanției trebuie, fie să transfere garanția echivalentă, fie dacă și în măsura în care termenii din contractul de garanție financiară fără transfer de proprietate prevăd astfel, să compenseze valoarea garanției echivalente cu valoarea obligațiilor financiare garantate sau să o rețină drept plată a acestor obligații.

(4) Garanția echivalentă transferată în îndeplinirea unei obligații, conform alin.(2), va face obiectul aceluiași contract de garanție financiară fără transfer de proprietate ca și garanția financiară inițială și va fi considerată ca și când ar fi fost pusă la dispoziție la momentul la care a fost pusă la dispoziție garanția financiară inițială.

(5) Utilizarea garanției financiare de către beneficiarul acesteia conform prevederilor prezentului articol nu afectează valabilitatea sau exercitarea drepturilor decurgând din contractul de garanție financiară fără transfer de proprietate ale beneficiarului garanției cu privire la garanția financiară transferată de către acesta în executarea unei obligații conform alin.(2).

(6) Prin derogare de la prevederile art.51 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.28/2002, instrumentele financiare care fac obiectul unei garanții financiare prevăzute de prezenta ordonanță nu sunt oprite de la tranzacționare pe piețele reglementate.

Art. 8 -

Dacă intervine o cauză care determină executarea garanției în timp ce orice obligație a beneficiarului garanției de a transfera o garanție echivalentă în cadrul unui contract de garanție financiară cu sau fără transfer de proprietate nu a fost încă executată, obligația de transfer a garanției echivalente poate face obiectul unei clauze de compensare cu exigibilitate imediată.

Art. 9 -

(1) Clauza de compensare cu exigibilitate imediată își produce efectele conform prevederilor contractuale :

- a. indiferent de începerea sau de continuarea unor măsuri de reorganizare sau a unei proceduri de lichidare cu privire la furnizorul și/sau la beneficiarul garanției ;
- b. fără a ține seama de orice cesiune, sechestru, poprire, altă măsură de indisponibilizare, judiciară sau de altă natură, precum și de orice altă formă de înstrăinare a drepturilor respective sau cu privire la aceste drepturi.

(2) Clauza de compensare cu exigibilitate imediată nu poate fi supusă nici uneia dintre condițiile prevăzute la art. 6 alin.(3), dacă nu s-a stabilit altfel de către părți.

Art. 10 –

Contractul de garanție financiară produce efecte în conformitate cu clauzele cuprinse în acesta indiferent de începerea sau de continuarea unor măsuri de reorganizare sau a unei proceduri de lichidare privind furnizorul sau beneficiarul garanției.

Art. 11 –

(1) Nu pot fi declarate nule, anulabile sau lipsite de efecte contractele de garanție financiară, precum și punerea la dispoziție a garanțiilor financiare în baza unui asemenea contract numai pe motiv că acestea au fost încheiate sau garanțiile financiare au fost puse la dispoziție în următoarele condiții :

- a) în ziua începerii măsurii de reorganizare sau procedurii de lichidare, împotriva furnizorului garanției sau a debitorului obligației financiare garantate dar înaintea pronunțării deciziei sau ordinului prin care a început această măsură/ procedură ;
- b) în cursul unei perioade de timp determinate, anterioară datei începerii măsurii de reorganizare sau procedurii de lichidare împotriva furnizorului garanției sau a debitorului obligației financiare garantate, perioadă stabilită potrivit dispozițiilor legale care reglementează aceste măsuri/proceduri în raport cu această dată sau în raport cu momentul pronunțării oricărei decizii sau ordin sau al întreprinderii oricărui act în legătură cu o astfel de măsură sau procedură ori în cursul acestora.

(2) În cazul în care un contract de garanție financiară a fost încheiat sau o obligație financiară garantată a luat naștere ori o garanție financiară a fost pusă la dispoziție în ziua începerii măsurii de reorganizare sau procedurii de lichidare, dar după momentul începerii acesteia, contractul își va produce efectele și va fi opozabil terților dacă beneficiarul garanției poate dovedi că nu a cunoscut și nici nu putea să cunoască faptul că o astfel de măsură/ procedură a fost începută.

Art. 12 –

(1) Contractul de garanție financiară poate cuprinde următoarele clauze referitoare la :

- a) obligația punerii la dispoziție a unei garanții financiare sau a unei garanții financiare suplimentare, în funcție de variația valorii garanției financiare sau a valorii obligațiilor financiare garantate ;
- b) dreptul de a reține garanția financiară constituită și schimbarea sau înlocuirea acesteia cu o garanție financiară de aceeași valoare.

(2) În măsura în care contractul de garanție financiară cuprinde clauze în sensul celor prevăzute la alin.(1), punerea la dispoziție a garanției financiare, garanției financiare suplimentare sau substituirea ori înlocuirea garanției financiare, în temeiul obligației, respectiv dreptului decurgând din asemenea clauze, nu va putea fi declarată nulă sau anulabilă numai pe motiv că a fost realizată în următoarele condiții :

- a) punerea la dispoziție a avut loc în ziua începerii măsurii de reorganizare sau procedurii de lichidare, dar înaintea pronunțării deciziei sau ordinului prin care a început această măsură/procedură ori în cursul unei perioade determinate anterioară datei începerii măsurii/procedurii, perioadă stabilită potrivit dispozițiilor legale care reglementează aceste măsuri/proceduri în raport cu

această dată sau în raport cu momentul pronunțării oricărei decizii sau ordin sau al întreprinderii oricărui act în legătură cu o astfel de măsură sau procedură ori în cursul acestora;

b) obligațiile financiare garantate au luat naștere anterior datei punerii la dispoziție a garanției financiare, a garanției suplimentare sau substituirii ori înlocuirii garanției financiare inițiale.

Art. 13 -

(1) Garanțiile financiare constituite asupra instrumentelor financiare transmisibile prin înscriere în cont sunt guvernate de legislația țării în care se află contul relevant în ceea ce privește:

(a) natura juridică și efectele patrimoniale ale garanției constituite asupra instrumentelor financiare transmisibile prin înscriere în cont;

(b) condițiile care trebuie îndeplinite pentru încheierea în mod valabil a unui contract de garanție financiară având ca obiect instrumente financiare transmisibile prin înscriere în cont și pentru punerea la dispoziție a acestor instrumente în temeiul unui astfel de contract și, în general, formalitățile necesare pentru asigurarea opozabilității față de terți a unui astfel de contract și a punerii la dispoziție a unor astfel de garanții;

(c) dacă un drept de proprietate sau alt drept al unei persoane cu privire la garanția asupra instrumentelor financiare transmisibile prin înscriere în cont este prioritar sau subordonat unui drept de proprietate sau altui drept concurent și dacă dobândirea s-a făcut cu bună-credință;

(d) formalitățile cerute pentru executarea garanției constituite sub forma instrumentelor financiare transmisibile prin înscriere în cont, ca urmare a apariției unei cauze care determină executarea garanției.

(2) În sensul prevederilor alin.(1), referirea la legislația țării în care se află contul relevant are în vedere dispozițiile cuprinse în legea națională a țării respective, fără a se ține seama de prevederile existente în legislația care reglementează raporturile de drept internațional privat, care face trimitere la aplicarea legii unei alte țări.

Art. 14 -

Cu excepția prevederilor art.11 alin.(1) lit. b) și art.12 alin.(2) lit a), prezenta ordonanță nu aduce atingere dispozițiilor cuprinse în legislația națională în materie de faliment în ceea ce privește anularea operațiunilor încheiate în cursul perioadei la care fac referire aceste prevederi.

Art. 15 -

Prezenta ordonanță va intra în vigoare la 30 de zile de la data publicării acesteia în Monitorul Oficial al României.

Contrasemnează
Ministrul Finanțelor Publice
Mihail Nicolae Tănăsescu

București, 22 ianuarie 2004
Nr. 9